

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Δουμάς κ' ή επαγγελματική φλυαρία του κουρέως. Το άναμνηστικό ποῦρο. Οί ποιηται, οί σοφοί και ὁ οὐρανός. Ποιός εἶνε ὁ ἐφευρέτης τῶν «μπρασελέ»; Ο Μολιέρος κι' ὁ γιατρός του, κλπ.

Ο περίφημος μυθιστοριογράφος Ἀλέξανδρος Δουμάς, πατήρ, μπήκε μιά μέρα σ' ἕνα κουρείο γιά νά κόψει τὰ μαλλιά του.

— Πῶς θέλετε νά σᾶς τὰ κόψω; τὸν ρώτησε ὁ κουρέας.

— Χωρίς νά πητε λέξι! τοῦ ἀπάντησε ὁ συγγραφεὺς τῶν «Τριῶν Σωματοφυλάκων».

Κάποτε πού ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος — Φίλιππος περιώδευε στή Νορμανδία, φιλοξενήθηκε στὸ σπίτι τοῦ δημάρχου μιάς μικρῆς πόλεως. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ὁ βασιλεὺς προσέφερε ἕνα ποῦρο στὸν οἰκοδεσπότη, ὁ ὁποῖος, κατακόκκινος ἀπὸ εὐχαρίστησι καὶ συγκίνησι, φώναξε:

— Αὐτὸ τὸ ποῦρο, Μεγαλειότατε, θὰ τὸ... καπνίζω σ' ὅλη μου τὴ ζωή!

Ὁ διάσημος Ἀγγλος συγγραφεὺς Γουόλτερ Γουόλτερτον, ὁ ὁποῖος πέθανε τελευταίως, δὲν συμπάθησε καθόλου τοὺς σοφοὺς καὶ ἔλεγε συχνά:

— Οἱ ποιηται βάζουν τὸ κεφάλι τους μέσα στὸν οὐρανό. Οἱ σοφοὶ θέλουν νά βάλουν τὸν οὐρανὸ μέσα στὸ κεφάλι τους. Κι' ἐπειδὴ δὲν τὸν χωράει, γίνεται κομμάτια!...

Ξέρετε ποιός ἐπενόησε πρῶτος καὶ ποιός πρωτοφόρεσε «μπρασελέ» ρολοῖ; Ὁ περίφημος Γάλλος θρησκευτικὸς φιλόσοφος καὶ ἐπιστήμων Μπλαίζ Πασκάλ.

Οἱ σύγχρονοι τοῦ Πασκάλ μᾶς πληροφοροῦν σχετικῶς ὅτι «εἶχε πάντοτε ἕνα ρολοῖ περασμένο στὸν καρπὸ τοῦ ἀριστεροῦ του χεριοῦ μὲ μιά πέτινη λουρίδα».

Ἐκτὸς τοῦ «μπρασελέ» ρολοιοῦ, ὁ Πασκάλ εἶχε ἐπινοήσει κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα μικροπράγματα ἀτομικῆς καὶ οἰκιακῆς χρήσεως.

Ἐνας πρίγκηψ εὐνοούμενος τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου 13ου τοῦ ἔδειξε μιά μέρα τὴ διαθήκη του, διὰ τῆς ὁποίας μοίραζε ὅλη του τὴν περιουσία στὸ προσωπικὸ τοῦ οἴκου του.

— Μοῦ φαίνεται πὼς ξεχάσατε τὸν διαχειριστή σας, παρατήρησε ὁ βασιλεὺς.

— Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ὁ πρίγκηψ, ὁ διαχειριστής μου φρόντισε καὶ πῆρε τὸ μερίδιό του μόνος του. Μὲ ὑπηρετεῖ ἐπὶ τριάντα χρόνια!...

Ὁ Μολιέρος καὶ ὁ γιατρός του

Ὁ Μολιέρος πῆγε μιά μέρα στὰ ανάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν μαζὺ μὲ τὸν γιατρό του, τὸν ὁποῖο παρουσίασε στὸ βασιλέα.

— Καὶ πῶς τὰ πάτε μαζὺ; ρώτησε ὁ Λουδοβίκος 14ος.

— ὦ! Μεγαλειότατε! ἀπάντησε ὁ Μολιέρος. Περισημα! Αὐτὸς μοῦ ὀρίζει διάφορα σάφρακα. Ἐγὼ δὲν τὰ παίρνω καὶ ...γίνομαι καλά.

Μιά μέρα κάποιος νέος πῆγε στὸν περίφημο πιανίστα Ρουμπινστάιν καὶ τὸν παρακάλεσε νά τὴν ἀκούσῃ καὶ νά τῆς πῆ εἰλικρινῶς τὴ γνώμη του ἂν ἔπρεπε νά ἐξακολουθήσῃ νά σπουδάζῃ πιάνο.

Ἐπαιξε πραγματικὰ μερικὰ κομμάτια στὸ πιάνο κι' ἔπειτα ρώτησε δειλὰ τὸν μεγάλο βίρτουόζο:

— Λοιπὸν, ἀγαπητὲ μαίτρ, τί μὲ συμβουλεύετε νά κάνω;

— Νά... παντρευθῆτε ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα! τῆς ἀπάντησε ὁ Ρουμπινστάιν.

Ὁ περίφημος πρόεδρος ντὲ Χαρλαί, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους δικαστὰς τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου 14ου, τῆκε μιά μέρα τὴν ἐπίσκεψι μιάς γρηᾶς κυρίας, ἡ ὁποία

πῆγε νά τὸν παρακαλέσῃ νά ἐνδιαφερθῆ γιὰ κάποιον ὑπόθεσί της, ἡ ὁποία θὰ ἐκδικαζόταν τὴν ἐπομένη.

Ἡ ἐπισκέπτρια ὁμῶς δὲν εὐχαριστήθηκε ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ πού τῆς ἔκανε ὁ δικαστὴς καὶ φεύγοντας μουρμούρισε:

— Μπᾶ πού νά τὸν πάρῃ ἡ πανούκλα τὸν γέρο πίθηκο.

Ὁ δικαστὴς, ὁ ὁποῖος εἶχε λεπτὴ ἀκοή, τὴν ἄκουσε.

Ὡστόσο τὴν ἄλλη μέρα ἡ γρηᾶ κυρία κέρδισε τὴ δίκη της.

Πῆγε τότε νά εὐχαριστήσῃ τὸν Χαρλαί, ὁ ὁποῖος τῆς εἶπε σαρκαστικὰ:

— Μάθετε, κυρία, ὅτι ἕνας γέρος πίθηκος προστατεύει πάντοτε μιά... γρηᾶ μαίμου!

Ὁ Ἑρρίκος 4ος μιά μέρα πού γύριζε κατάκοπος ἀπὸ τὸ κυνήγι, πῆγε στὴν Ἀμιένη τῆς ὁποίας οἱ ἄρχοντες τὸν δέχτηκαν μὲ μεγάλες τιμές. Ἐνας μάλιστα ἀπ' αὐτοὺς ἔλαβε τὸ λό-

γο κι' ἄρχισε νά λέῃ:

— Βασιλεῦ πολὺ μέγαλε, πολὺ γενναίψυχε, πολὺ δίκαιε...

— Προσθέστε καὶ: «Πολὺ κουρασμένε», τὸν διέκοψε ὁ βασιλεὺς, κι' ἀφήστε με νά ξεκουρασθῶ. Θ' ἀκούσω τὰ ὑπέλοιπα μιά ἄλλη φορὰ...

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Φίλιππος ὁ Β' ἔστειλε στὴν τρίτη σύζυγό του Ἄννα τὴν Αὐστριακὴ μέσα σὲ χρυσὸ πιᾶτο τὴν ἡμέρα τὴν γενεθλιῶν των μιά ἰταλικὴ σαλάτα μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφή:

«Ἀγαπητή μου,

»Σοῦ στέλνω λίγη σαλάτα, ἡ ὁποία πιστεύω ὅτι θὰ σοῦ φανῆ νοστιμωτάτη. Τὴν ἔκαμα ὁ ἴδιος γιὰ νά σ' εὐχαριστήσω. Καθὼς βλαστῆ ἐπιδίδομαι σὲ ὅλα, καὶ στὴν μανειρικὴ ἀκούη».

Ἡ περίφημη αὐτὴ σαλάτα — ἀληθινὴ βασιλικὴ — ἀπετελεῖτο ἀπὸ πολυτίμους λίθους. Τὰ χορταρικὰ ἦσαν σμαράγδια, τὸ λάδι, τοπάζια, τὸ ξύδι, ρουμπίνια, τὸ ἀλάτι διαμάντια καὶ μαργαριτάρια, καὶ ἐκόστιζε 10.000 δουκάτα, δηλαδὴ ἕνα περίπου ἑκατομμύριο σημερινῆς λίρας!

Ὁ Δουμάς πατήρ κι' ὁ κουρέας του